Emlékezés

Ha megkérdezzük az embereket, mi jut eszükbe az emlékezésről, általában óvodás/iskoláskori élmények jutnak eszükbe. Ezért mutatom be az én emlékeimben élő iskolát, melybe 8 évig jártam, a Dobó István Gimnáziumot.

A képekkel szerettném megmutatni, hogy nekem mik lettek felejthetetlen emlékek azalatt a 8 év alatt, amíg oda jártam. Ilyen a lépcső, melyen minden nap többször fel alá járkáltam, az épület, ahogy minden reggel megláttam iskolába menet, és a folyosók, melyek sok diák titkait, emlékeit őrzik...

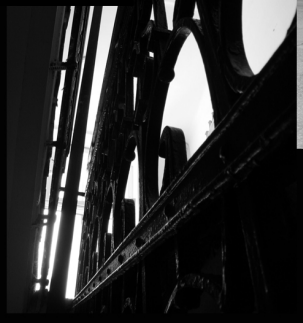

Batári Dorottya

bjpo3s

2011

Emlékezés

Az emlékezet nehezen megfogalmazható fogalom, hiszen mindenkinek más jut eszébe erről a szóról: gyerekkori emlékek, jó vagy rossz élmények, közeli események. Egész életünket végigkíséri, bár az embereknek csak 3-5 éves koruktól vannak maradandó, tiszta emlékképeik.

Emlékezésünknek rengeteg titka is van. Mindenki ismeri az érzést, amikor nem jön a szánkra egy szó, és valami hatására mégis eszünkbe jut. Vajon miért van, hogy ugyanarra az eseményre mindenki másképp emlékezik? Ezek a rejtélyek lehet, hogy talán örökre titokban maradnak.

Batári Dorottya
bjpo3s

2011

Forrás: internet

„Az a tó, az a tó. Emlékszel arra a tóra?”

„Egyszerű emlékezet, előbb el kell mesélnem neki, kitalálni a részleteket, hogy legyen mire visszaemlékeznie.”

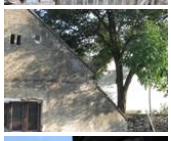

Az *idő* akkor is irányt (irányultságot?) szabott magának ideiglenesen megválasztott *járás*ával (itt: árnyaló szinonimák); a déli napsütésben kirándultunk, autóval, beleizzadtunk az ülésbe, fárasztóan okos dolgokról beszéltél hosszasan. Megmutattam neked a Káli-medencét. Biciklivel mentünk, nem figyeltél a tájra. Tetszett, meg is értetted, így emlékszem, így találom ki utólag, meleg volt, nyár: ez az egy biztos mindig. Ha téged kérdeznélek, nem így mondanád el, gyalog mentünk, hogy Kékkút a leginkább, nem hazudnál, mosolyogva hallgatnék. Nem is voltunk Kékkúton.

Egy térben és egy időben nem vagyunk ugyanott, ez a mi sajátunk, nézd a tájat, nem csak azt, arra a házra meg az udvarra is gondoltam a dombok előtt, nem látod, nem ugyanazt nézed, te nem emlékszel rá, én emlékszem, kiválasztottam magamnak akkor a pillanatot, a pillanat választotta ki magát hogy benne emlékezzek, de lehet ezt is csak magam elé képzelem, van ház a dombok előtt? Hm? ...Nem, semmi, nem kérdeztem semmit, nem fontos.

Télen elkerüljük egymást, ha nem direkt, akkor véletlen. Sétáltunk, jött a kutyád aki utál, nem mehettem a közeledbe. Csillámosra fagyott az út, elmondtam hogy nem könnyű. Könnyű. A kutyád utánam jött a fürdőszobába is, lekuporodott a lábam alá a szőnyegre. Lefényképeztük azt a homlokzatot, te exponáltál, nem voltál ott. A házak miatt szeretlek, nem kell kitalálni, beckett-i fák, körülöttük nem történik a semmi, ha van 'és történet', nem csak a forma. Miattad szeretem azokat a házakat; ez mind egyszerre igaz. Idő és emlék, nem kölcsönösen egyértelmű hozzárendelés, nem függvény, még önmagával sem, azzal a komponensével amit megélek amikor úgymond élek és nem emlékszem. Karenin, a kutyád boldog, mert az ő ideje körbe jár, ezért nekünk az évszakok. Nem elég.

emlékezés

borsaI szandrA

2011

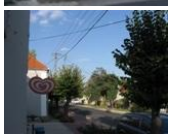

Körbe- meg átsétáljuk a falut, nem ismer senki sem, sok oromfalas ház, nem tudtad hogy ez a neve, elmondom neked, felnézel rám, nem is vagy ott. Nekünk ragyog a nyár. Később elárulod: nem nekünk. Csak úgy ragyogott.

Ezer alakban történünk, van valami díszlet. Az a fontos, visszamegyek helyszínelni, kapirgálom az aszfaltot hogy megtaláljalak, vagy magam; egymásra rakódtunk, mint ez a szöveg, amit ezer kéz gépel, nem íródhat más csak ez a napló, amit kigondoltak már, nemhogy mindent leírtak, meg is történt minden. Ezerszeres sokszorosításban látom magunkat időtlenül ismétlődni, beleragadtunk az adott téridőbe mint a nászutasok a légypapírba, levedlett énünk folyton végzi ami reá méretett, s végül elveszítjük kapcsolatunkat a klasszikus értelemben vett jelennel. A többiek, utált, sajnált és irigyelt több-önmagunk olyan múlhatatlan makacssággal történik, hogy mi nem történünk már tovább. Párhuzamos dimenziókkal találkozunk, létezik bennünk a végtelen. Talán akkor is magamról beszélek ha rólad beszélek, csak én írok, szövegem hőse: semmi.

Az emlék projekció. Ezt például előre kitaláltam.

(a dolgozatban szó szerint vagy torzított formában, többek közt: Esterházy Péter, Szőcs Géza, Kukorelly Endre, Milan Kundera, Kovács Ákos, Örkény István, Ottlik Géza, Kovács András Ferenc, George Orwell)

emlékezés

Kékkút

borsaI szandrA

2011

nyár

tél

Emlékezet

Ez egy rendkívül fontos dolog, mely nélkül nem lenne evolúció, fejlődés sem. Mindenhol jelen van, és minden magán hordozza jeleit, a sejtektől kezdve a fejlettebb élőlényeken keresztül, a minket körülvevő környezeten át, a Földünket, a naprendszert, galaxisunkat magát az univerzumot is beleértve. Minden tartalmazza a saját emlékét, a saját történetét. Némely dolgoknál ahhoz, hogy ezt feltárjuk elegendő csak ránéznünk és máris tudjuk, hogy mi ez a történet, másoknál pedig talán csak a jövő technológiájával leszünk képesek a múltba látni. Egy dolog biztos lehet pozitív vagy negatív ez az időben korábban megtörtént esemény, az ember tanul belőle.

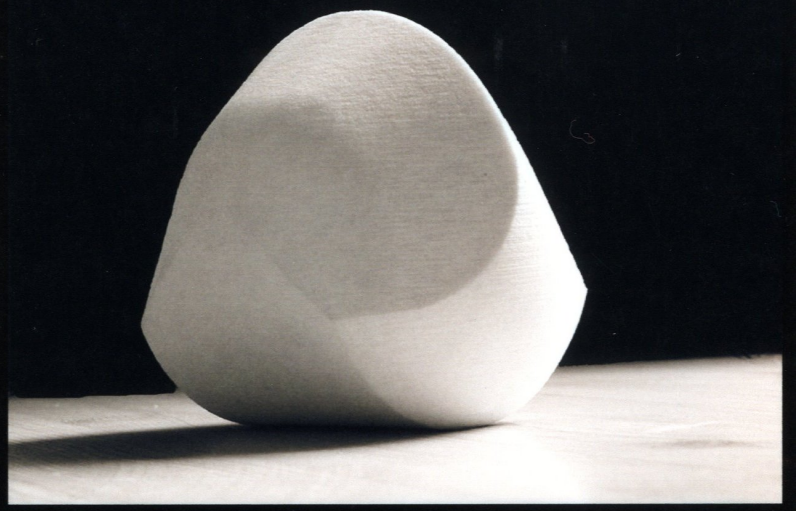

Mészáros Dávid i4ga02

Források:

Saját fotók

http://caesarom.lapunk.hu

http://www.infertility.hu

Központi Sport Iskola 1963-as megalapítása óta változatlan székhelyét választottam témának, ahol én is öttusáztam 10 évig, hozzátartozik a saját emlékezetemhez is életem meghatározó, szívemnek kedves szakasza az itt eltöltött idő. A helyszín a XIV. kerületben, az Istvánmezei úton található, a Népstadion és Intézményeinek tagja. Az épületben jégszínház működött a ˙60-as években, máig ekképpen emlegetik. Ma is többfunkciós sportlétesítményként funkcionál. Lehet itt Vívni, lőni, bokszolni, judózni, pingpongozni, kajak kenu téli edzésére alkalmas felszerelés is található. Közvetlenül mellette van egy uszoda, egy tornász terem illetve egy 400-as futópálya is. Vannak részei ahol „megfagyott az idő" semmi sem változott, fél évszázados berendezéseket, anyagokat, megoldásokat találunk. Egyfajta időgép, aminek a kapuján belépve visszarepülünk a múltba.

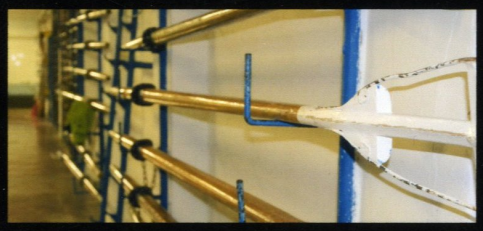

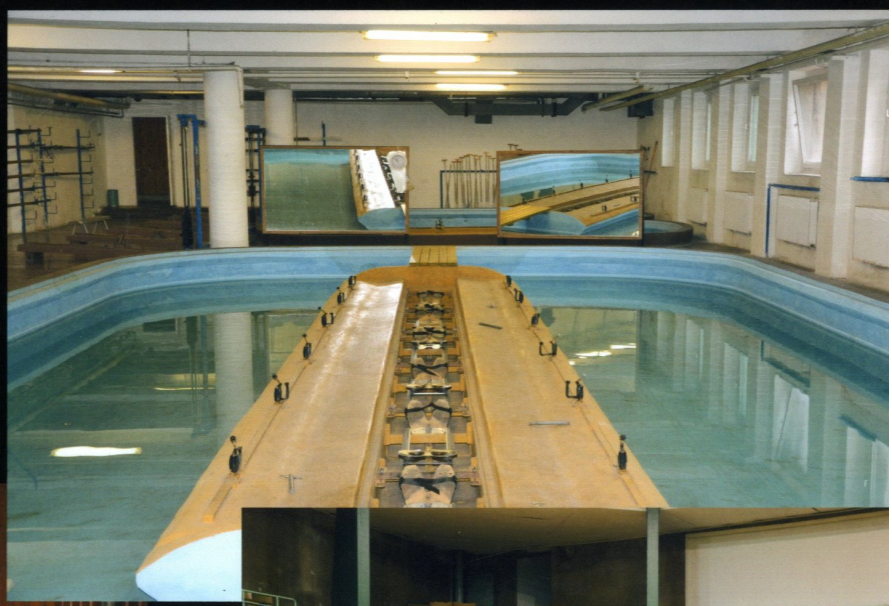

Mészáros
Dávid
i4ga02

Emlékezet

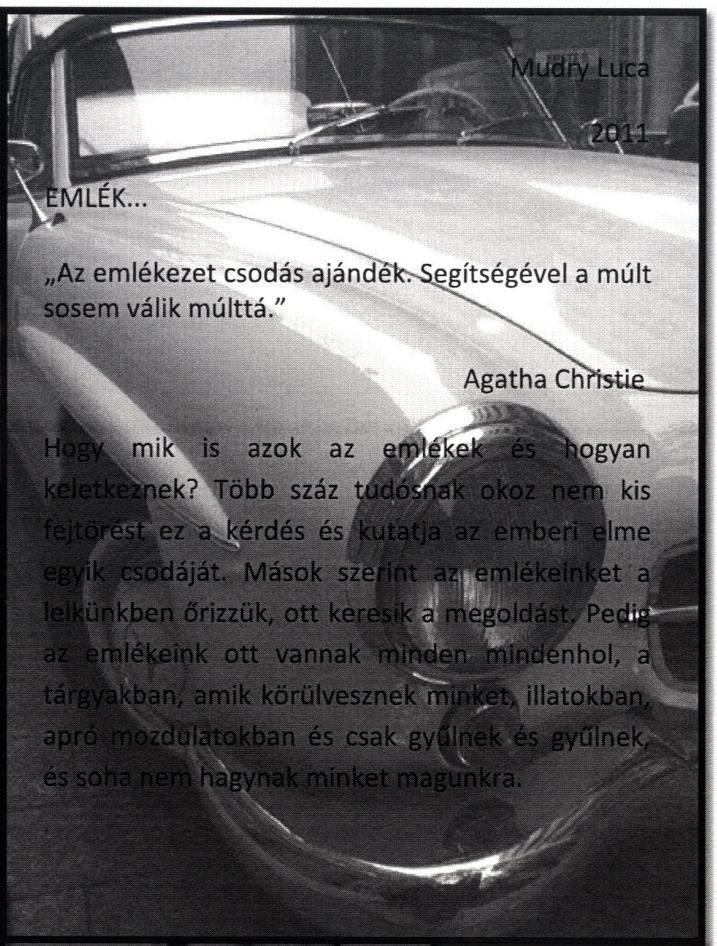

Mudry Luca

2011

EMLÉK...

„Az emlékezet csodás ajándék. Segítségével a múlt sosem válik múlttá."

Agatha Christie

Hogy mik is azok az emlékek és hogyan keletkeznek? Több száz tudósnak okoz nem kis fejtörést ez a kérdés és kutatja az emberi elme egyik csodáját. Mások szerint az emlékeinket a lelkünkben őrizzük, ott keresik a megoldást. Pedig az emlékeink ott vannak minden mindenhol, a tárgyakban, amik körülvesznek minket, illatokban, apró mozdulatokban és csak gyűlnek és gyűlnek, és soha nem hagynak minket magunkra.

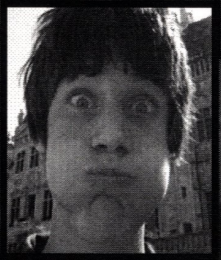

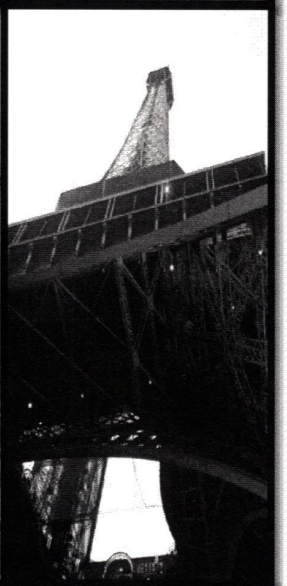

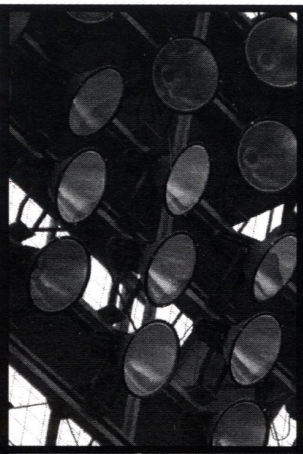

X. JOBBOLDALI LELÁTÓ

EMLÉK...

A Puskás Ferenc stadion 1953 óta meghatározó eleme Zugló látképének és egyben az egész magyar sportéletnek. A saját korában újítónak és nagy volumenűnek számító létesítmény csaknem hatvan éven át adott otthont legendás sporteseményeknek, mint például az '54-es magyar-angol 7:1-es focimeccs. Emellett számos koncertet is tartottak a stadionban. Itt lépett színpadra a Queen, a Rolling Stones vagy éppen Michael Jackson. A valaha volt Népstadion irigylésre méltó története idén végleg befejeződik. A milliónyi felejthetetlen élményt nyújtó épület nemsokára csak egy emlék lesz csupán.

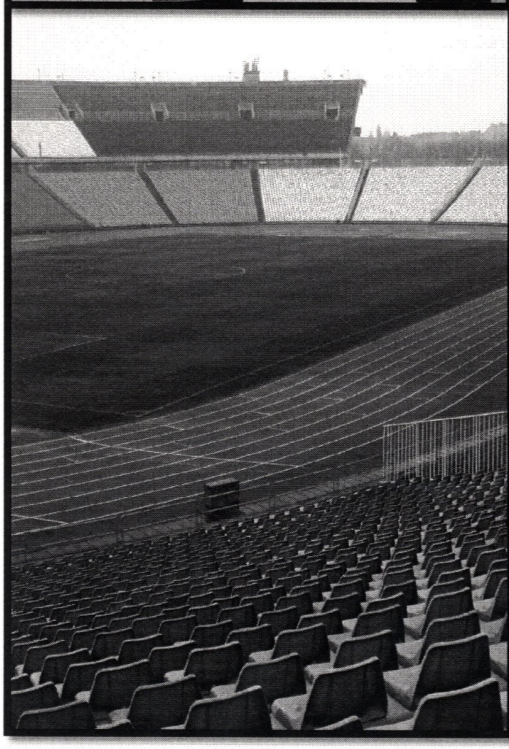

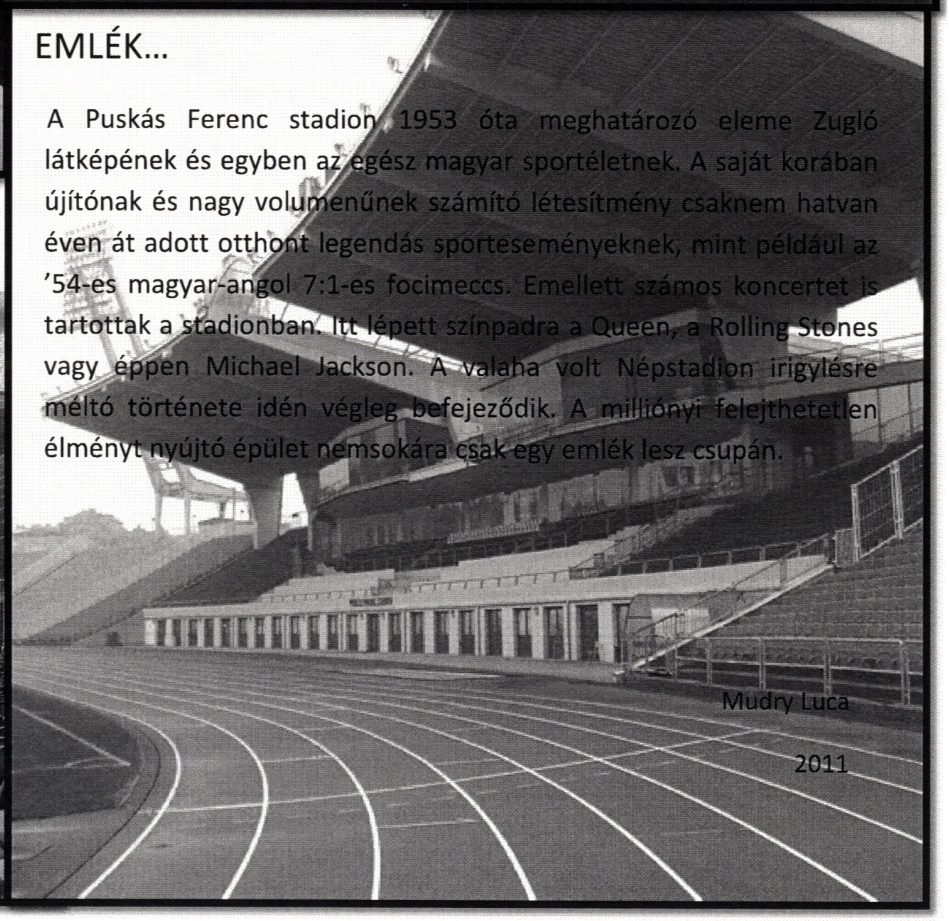

Mudry Luca

2011

EMLÉKEZET

„Az idő formába öntése nemcsak a szépség, hanem az emlékezés igényéről is tanúskodik. Mert ami formátlan, az megragadhatatlan, megjegyezhetetlen."
(Milan Kundera)

Az emlékezet egy olyan fogalom, amely minden ember számára magától értetődő. Ennek ellenére mégis csak hosszas gondolkodás után tudjuk pontosan meghatározni és kifejezni, hogy mit is jelent valójában, hiszen a szó hallatán nem - vagy csak nehezen - jut eszünkbe olyan meghatározása az emlékezetnek, mely a központi idegrendszer csatornáinak fenntartható módosulásaként írja le. Pedig a pszichológiai megfogalmazása így hangzik. Nem olyan fogalmakkal társítjuk először, mint az implicit, illetve az explicit, hanem sokkal inkább életünk apró darabkái merülnek fel bennünk a szó hallatán.
Az emlékezetnek mint fogalomnak az ereje leginkább a megfoghatatlanságában, összetettségében rejlik. Személyes, hiszen a legbensőbb részét képezi az ember életének, ugyanakkor egyetemes is egyben, hiszen embereket, embercsoportokat kapcsolhat össze. Ezáltal válik rendkívül sokszínűvé, miközben mégis megőrzi egységességét.
És hogy számomra mi az emlékezet? Az, ami azzá tesz minket, akik vagyunk.

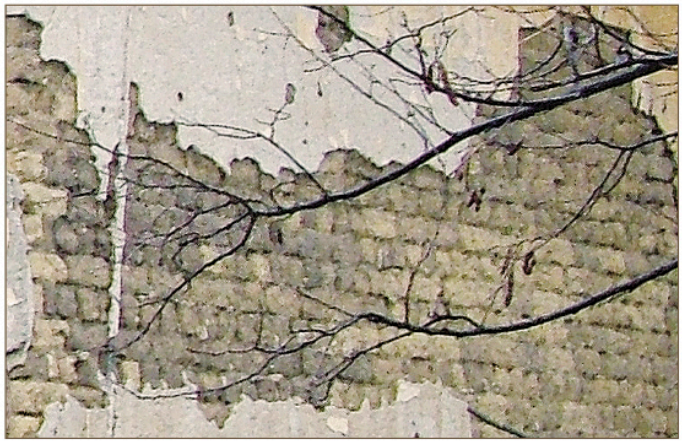

Sári Zoltán 2011

emlékezet

POSTAPALOTA

Nagykőrös

A Postapalota történelme során mindig fontos részét képezte a városnak, akár eredeti, lepusztult vagy éppen felújított formájában. Az egyik legértékesebb dolog benne kétségtelenül az, hogy múlttal rendelkezik. Ebből következik, hogy sok emlék kötődik az épülethez. Egyaránt jelen volt az emlékezetében a múlt századi város emberének, ahogy az emlékezetében él a város mai lakójának. Ahogy az idősek, úgy a fiatalok életének is a szerves részét képezte és képezi. Beleférkőzik az emberek hétköznapjaiba és mindezt úgy teszi, hogy zavartalon maradjon, ugyanakkor magára irányítsa a figyelmet.
Az épület mintegy építészeti jellé vált, de egyaránt kapocs is egyben, amely kapcsolatot teremt a múlt, a jelen és a jövő között, összekötve ezzel embereket, életeket és emlékeket.

Sári Zoltán 2011

EMLÉKEZET

Az emlékezés az elme tulajdonsága, mely képes tárolni és visszaidézni múltban történt eseményeket, régen elsajátított információkat, ezek összességét hívjuk emlékezetnek. Mindennemű emlékezés érzelmeket vált ki az emberből, melyek lehetnek jók illetve rosszak esetleg semlegesek. Ezáltal az emlékezés inspirálóan hathat a művészekre, alkotókra és sok mű témája (pl. emlékművek). Az emlékezet a múltban történt események emlékének megmaradása az emberiségben generációkon keresztül, melyek elfelejtése csak akkor történhet meg ha a társadalomban szemlélet-, értékváltozás következik be.

Szekeres Attila 2011

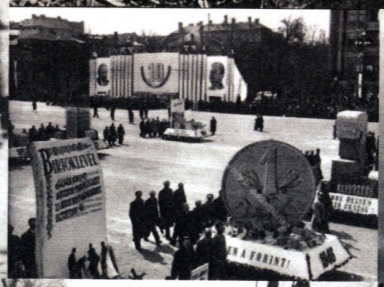

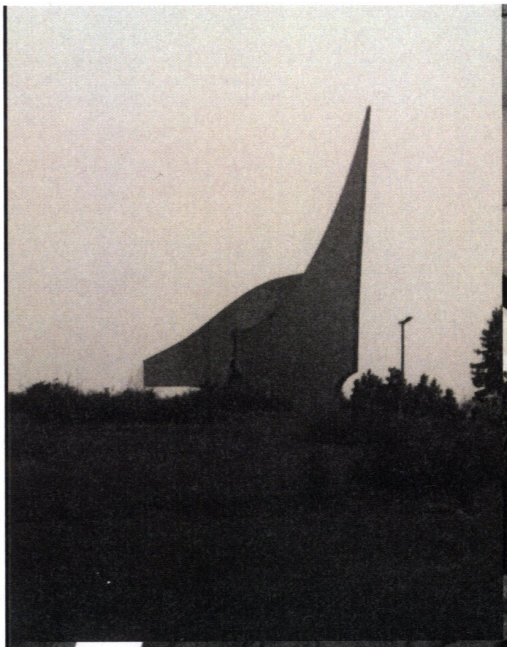

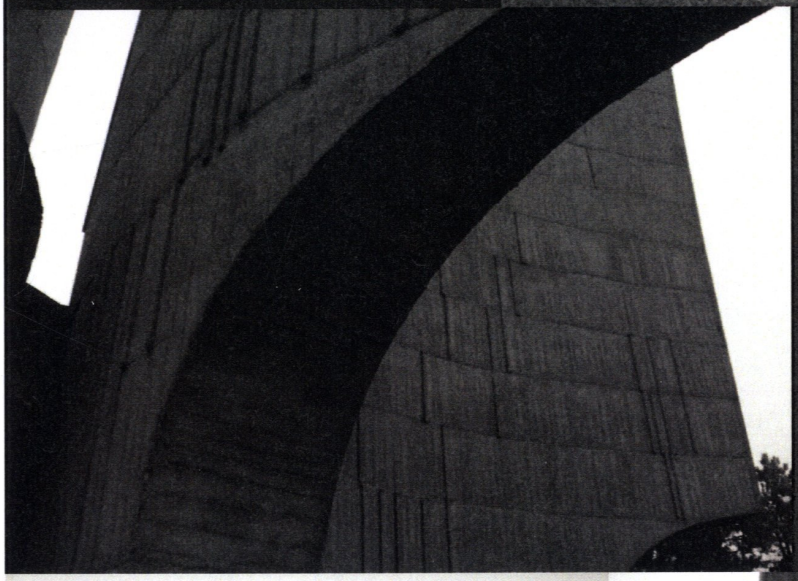

EMLÉKEZET

A Heckenast János által tervezett Felszabadulás emlékmű Szombathelyen található, a Csónakázó tótól nem messze, az Ezredévi parkkal szemben magasodik a domb tetején. A hatalmas „betontömb", (ahogy sok szombathelyi) nevezi a rendszerváltás előtti korszakban a város büszkesége volt, a címeren is ez állt. Manapság többekben felmerült lerombolása esetleg újrahasznosítása az előtte elterülő hatalmas pusztuló térrel együtt (télen a környékét hóágyúzzák és szánkópályának használják). Az épületre jellemzőek ívelt formák, melyekkel az élek és a hegyek erős kontrasztot képeznek, valamint a szocialista monumentalitás. A helyszínen kiöntött betonszerkezetet 1970 április 4-én adták át a felszabadulás 25. évfordulóján. A szocialista emlékműről a korszak végén lekerült a vörös csillag. Sajnos nyáron a fém számlapokat is elvitte valaki és a „betontömb" a rendszerváltás óta elhanyagoltan áll, különböző falfirkákkal az oldalán, a szocialista rendszer mementójaként.

Szekeres Attila Szombathely, 2011

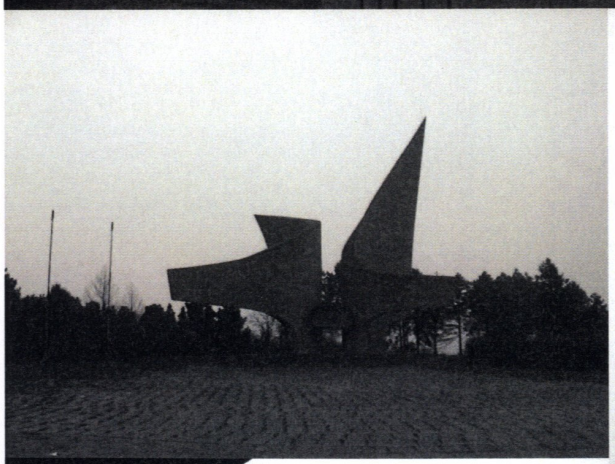

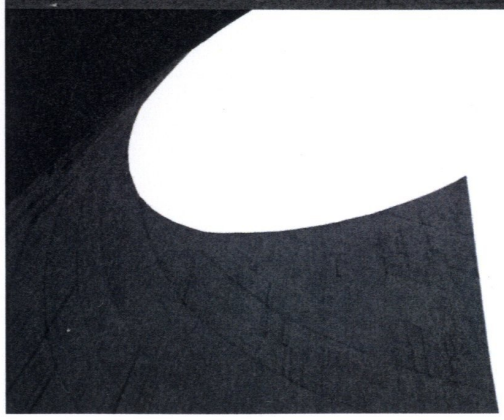

emlékezet

Az emlékezetet, mint fogalmat nehéz, vagy talán nem is lehet egyértelműen meghatározni, mert mindenkinek mást és mást jelent. Másképp hatnak az emberekre bizonyos történések, ezáltal azokat másképpen is élik meg.
Már az Őskorban is a megfigyelés és az emlékezet által tudták az ősemberek elsajátítani a vadászás, a tűzcsiholás, az élelmiszer készítés technikáját, majd ezeket a megszerzett tapasztalataikat átadták utódaiknak. A mai korra is ugyanez jellemző. Egy kisbaba alaposan megfigyeli szülei mozdulatait,szavait, mimikáit, majd ezeket próbálja imitálni ő is. A világ a megfigyelés, a tanulás és az emlékezet által fejlődik, jut előrébb.
De az emlékezet egyaránt jelen van a természetben is: a madarak fészekrakásánál, a méhek kaptárainak vagy a hangyák termeszeinek jellegzetes kialakításánál. Ha nem is szó szerint, de ösztönösen "emlékeznek" a technikákra, az addig elsajátított tudásra - akár az ember.
Az emlékezet egy cél is lehet az életben. Mindenki arra vágyik, hogy valami maradandót alkosson, legyen az egy épület, könyv, vagy gyógymód egy betegségre. Célja az emberiségnek, hiszen arra vágynak, hogy a jövő nemzedéke emlékezzen rájuk, hogy úgy érezzék, érdemes volt a világra születniük.

Az emlékezetet e képpel jelképeztem. A fának egyetlen levele maradt már csak a tél beálltával, de ez csak egy ideiglenes állapot, mert később újra megújul, újra eredeti színeiben fog pompázni. Az elmúlása szimbolizálhatja egy kor végét, és egy új kezdetét. Mindezeknek ugyan nincs vége, hisz emlékeinkben tovább élnek. Ehhez kapcsolnám Friedrich Schiller gondolatát:

" Minden elmúlik, mint az álom
Elröpül, mint a vándormadár,
Csak az emlék marad meg a szívben,
Halványan, mint a holdsugár."

Széles Bernadett
2011

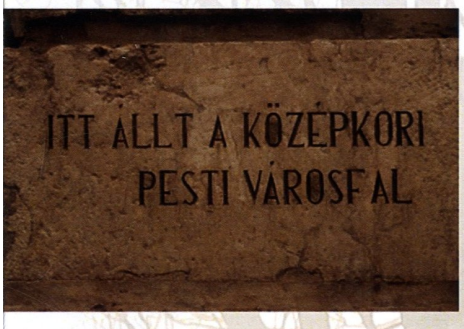

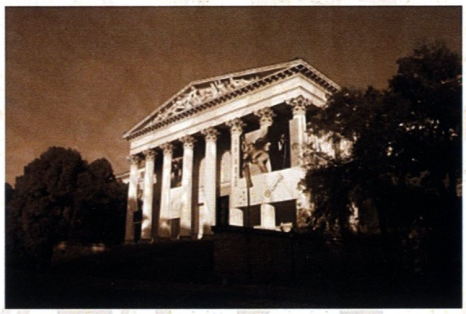

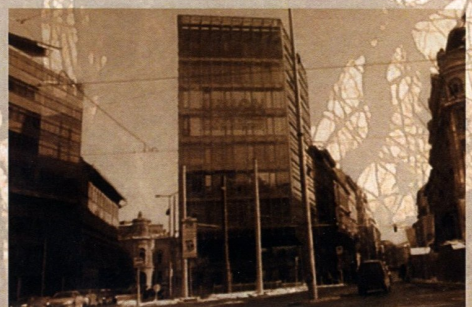

emlékezet

Nemcsak az emberek, természeti jelenségek, de a közlekedés, az úthálózatok - hatást gyakorolva ezzel a városképre - ezenfelül az építmények is hatalmas változásokon mentek, és a mai napig is mennek keresztül. Az ipari forradalom kialakulásával a világ gyorsuló és egyre gyorsabban fejlődő tendenciát mutat. A városfejlődést egy kisebb terület, a Kálvin tér példáján mutatom be.

A Kálvin tér valamikor a Széna tér névre hallgatott. Kialakulását az segítette elő, hogy itt volt a Mátyás-kori pesti városfal egyik kapuja, a Kecskeméti kapu, így több út is ide torkollott be az Alföld irányából. Az ide érkező szekereseknek pedig szénát is kellett adni - innen jött a tér első neve. Később a szénapiacot Budára helyezték át, így a Széna tér átköltözött Budára, a pestit pedig a református templomhoz kötődően Kálvinról nevezték el a városegyesítés után.

Lefontosabb épületei:

A református egyház első és ma is legszélesebb körben ismert budapesti temploma a Kálvin téri református templom. 1874-ben Ybl Miklós tervei alapján készült el az első Pesti Hazai Takarékpénztár épülete. A téren 1869-70-ben Bergh Károly tervei alapján építik meg az Üllői út 2-4. szám alatt a háromemeletes lakóházat, a későbbi (1911-1946) között Magyar-Hollandi Biztosító Rt. székházát. Az épület udvarát beépítik, s ott születik meg a 30-as évek végén Budapest Vörösmarty mozija, amely még ma is működik. A Kálvin térhez közel elhelyezkedő Pollack Mihály tervei alapján épült Nemzeti Múzeum jelentős szerepet játszott az 1848-49-es forradalom és szabadságharc időszakában. Ettől kezdve a magyarság számára nem csupán a legfontosabb nemzeti gyűjtemény befogadóhelye, hanem az emberi és nemzeti szabadság jelképe is. A Kálvin tér egyszerre (volt) lényeges közlekedési és kulturális csomópont. Ezt a kellemes környezetet 1944-45-ben Budapest ostroma alatt rombolják le. Teljesen elpusztul az Első takarék Pénztár palotája,később itt épül meg a Kálvin Center épülete; a Magyar-Hollandi Biztosító Rt., amely helyén megalakul a "KC11" kisebb üveg irodaház; ezenkívül a kecskeméti utca sarkán álló épületek; a Danubius-kút és a Nemzeti Múzeum is jelentős károkat szenved.

Lehet, hogy egy kornak, egy emléknek ezennel vége szakadt, de ezzel egyidőben egy új elkezdődött.

Széles Bernadett
2011

Emlékezet

Vidák Miklós – 2011. AYGSQS

Az emlékezet , egy gyakran használt, kifejezetten általános szó. Éppen ezért gondolom, hogy feldolgozásra alkalmas. Nem kelt különös benyomást az emberben, csak, ha figyelmet szentel neki. Abban az esetben viszont megérti, miért érdemel ekkora szerepet.

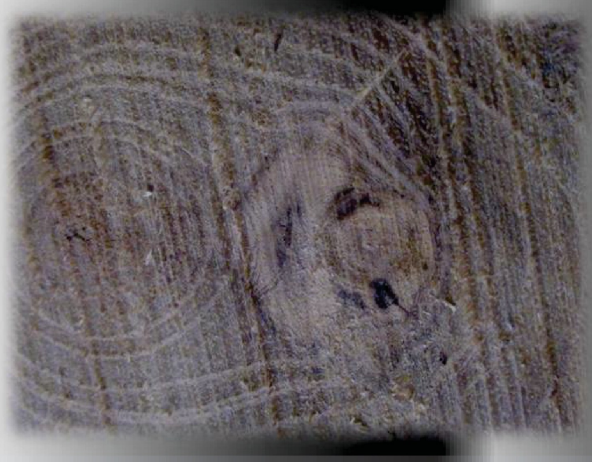

Éreznünk kell, hogy a mi emlékezetünk, eltörpül a gyakran szorosan a környezetünkben található dolgokhoz képest. Egy fa évköreinek szabálytalansága, vagy épp szabályossága rengeteg titkot rejt, egy emlékezet lenyomatát.

Vidák Miklós – 2011. AYGSQS

Emlékezet

Szülőfalum, nagy romos magtárára esett a választásom. Az emlékezet fogalom, kiváltképpen illik hozzá. Az épület minden szeglete emlékszik a barokk pompára, melyet egykoron képviselt. Óriási funkcionális kiszolgáló épület, manapság is ritkaság az ekkora volumenü magtár.

Tura – Régi vásártér
Magtár (1808)

Kopottas, lecsupaszodóban lévö tégla szerkezete, büszkén tartja magát, talán mert bár nem látszik rajta, még emlékszik fontos szerepére. Szellözö nyílásai megannyi póusként ásítanak, feladatra várva, türelmesen.